

Sygn. akt VIII GC 27/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym: SSR del. Rafał Lila,

Protokolant: stażysta Jagoda Bieńkowska

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 roku w Szczecinie,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w P.

przeciwko Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w P. kwotę 78.041,04 zł (siedemdziesięciu ośmiu tysięcy czterdziestu jeden złotych czterech groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 31 maja 2016 r.;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 9.320 zł (dziewięciu tysięcy trzystu dwudziestu złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 27/17

UZASADNIENIE

Dnia 4 grudnia 2016 r. (...) spółka akcyjna z siedzibą w P. wniosła pozew, w którym domagała się zasądzenia od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) (dalej (...)) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 78.041,04 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 31 maja 2016 r. oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wyjaśniła, że w dniu 16 czerwca 2015 r. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowę nr (...) w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego poniżej wartości 30.000 euro „Opracowanie projektu technicznego budowy sieci kanalizacji ogólnospławnej – syfon pod rzeką I. w S.”. W postępowaniu przewidywano kontakt e-mail. Przedmiot umowy stanowiło m.in. wykonanie projektów technicznych, badań hydrogeologicznych, opracowanie specyfikacji technicznej, uzyskanie decyzji środowiskowych i pozwolenia na budowę. Zakres prac miał zostać wykonany do 31 grudnia 2015 r. (możliwa była również zmiana terminu). Umowa przewidywała konieczność sporządzenia protokołu odbioru oraz uwzględniała możliwość naliczania kar umownych. Po podpisaniu umowy, gdy powódka zamierzała przystąpić do jej wykonywania, okazało się, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest przygotowany do współdziałania w wykonywaniu umowy, w szczególności nie dysponuje niezbędnymi dokumentami m. in. dokumentacją istniejącego syfonu i komory na oczyszczalni ścieków oraz danymi o przepływach ścieków. W konsekwencji powódka przez kilka kolejnych miesięcy nie mogła przystąpić do prac projektowych. W toku realizacji umowy pozwana zleciła powódce prace dodatkowe, jednak strony nie zawarły w tym zakresie pisemnej umowy, a jedynie dokonały ustaleń ustnych. Dnia 30 grudnia 2015 r. powódka przekazała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością elektroniczną wersję dokumentacji projektowo-kosztorysowej, a w dniu 4 stycznia 2016 r. uzupełniła część specyfikacji ST 00. Taki sposób przekazania dokumentów został uprzednio uzgodniony z

przedstawicielem pozwanej. W kolejnych dniach pozwana spółka zgłaszała uwagi do dokumentacji. Dnia 12 lutego 2016 r. powódka przesłała drugą wersję dokumentacji. Po 11 dniach, tj. 23 lutego 2016 r., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zgłosiła kolejne uwagi, które wcześniej nie były formułowane. Powódka zaznaczyła, że zgodnie z umową ocena dokumentacji mogła nastąpić jedynie w terminie 7 dni. Tymczasem pozwana, aż do 9 marca 2016 r. kilkakrotnie przekazywała różne uwagi, choć na etapie przygotowywania dokumentacji występowała między stronami współpraca. Ponadto 25 lutego 2016 r. (...) zwróciła się do powódki o rozszerzenie zakresu umowy i zaprojektowanie dodatkowej komory kanalizacyjnej. W tym zakresie dokumentację przekazano 1 marca 2016 r. w wersji elektronicznej i w wersji papierowej. Dnia 8 marca 2016 r. powódka uzupełniła dokumenty o kosztorys inwestorski i przedmiar robót na tę dodatkową komorę. Do dokumentacji uwagi zostały zgłoszone w dniu 9 marca 2016 r. Po udzieleniu wyjaśnień dokumentację przyjęto 4 kwietnia 2016 r. Dnia 8 kwietnia 2016 r. (doręczono 11 kwietnia) komplet dokumentacji został przekazany pozwanej. Protokół końcowy podpisano 12 kwietnia 2016 r. Powódka dnia 27 kwietnia 2016 r. wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością fakturę VAT nr (...), obciążając ją kwotą 151.536 zł brutto. Dnia 24 maja 2016 r. pozwana wystawiła powodowej spółce notę obciążeniową nr (...), obciążając ją kwotą 78.041,04 zł tytułem kary umownej za opóźnienie w wymiarze 102 dni (31 grudnia 2015 r. – 12 kwietnia 2016 r.) oraz informując o tym, że kara zostanie potrącona z faktury (...). Strony prowadziły korespondencję, w której nie doszły do porozumienia w kwestii zasadności kary umownej. Pismami z dnia 27 czerwca 2016 r. i 12 lipca 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty, jednak nie otrzymała żądanej w nim kwoty. W dalszej części przedstawiła argumentację prawną oraz podkreśliła, że potrącenie nie zostało przez pozwaną skutecznie dokonane, m. in. ze względu na brak odrębnego oświadczenia o dokonaniu potrącenia i braku wymagalności obydwu wierzytelności na dzień 24 maja 2016 r.

W odpowiedzi na pozew Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, że opracowanie i uzyskanie wtórnika geodezyjnego i pozostałej dokumentacji należało do powodowej spółki, w związku z czym nie zgadza się z jej stanowiskiem, że nie współdziałała. Wskazała przy tym, że powodowa spółka nie zwróciła się z wnioskiem o wyjaśnienie postanowień SIWZ. Następnie przedstawiła okoliczności sprawy, w tym terminy przekazywania dokumentacji. Podkreśliła, że kompletną wersję dokumentacji, zgodnie z zamówieniem, powódka dostarczyła 12 kwietnia 2016 r, co stanowiło 103 dni opóźnienia, uzasadniające obciążenie jej karą umowną w kwocie 78.041,04 zł. Pozwana wyjaśniła również, że w toku realizacji umowy strony zastąpiły obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę obowiązkiem zgłoszenia do właściwego organu. Ponadto, odnosząc się do stanowiska o braku oświadczenia o potrąceniu, wskazała, że takie oświadczenie skierowała do powodowej spółki w dniu 6 lutego 2016 r.

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina M., przeprowadziła (stosując środki komunikacji elektronicznej) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pn.: „Opracowanie projektu technicznego budowy sieci kanalizacji ogólnospławnej – syfon pod rzeką I. w S.”. Było to jedno z wielu rozpisywanych przez spółkę Miejskie Przedsiębiorstwo (...) postępowań przetargowych dotyczących sieci kanalizacyjnej na terenie S..

W toku postępowania przetargowego spółka (...) S.A. kierowała szereg pytań do organizatora przetargu dotyczących okoliczności, które wydawały jej się niejasne w oparciu o SIWZ, m.in. pytała o inwentaryzację powykonawczą istniejącej sieci ogólnospławnej uzyskując informację, że jest naniesiona na mapę zasadniczą – ewentualnie inwentaryzację może sporządzić wykonawca wybrany w przetargu), jak również o możliwość przedłużenia o sześć miesięcy terminu realizacji umowy (przedłużono o jeden miesiąc w stosunku do pierwotnego terminu oznaczonego w SIWZ).

W wyniku przeprowadzenia tego postępowania za najkorzystniejszą została uznana oferta złożona przez (...) spółkę akcyjną w P. prowadzącą działalność w zakresie inżynierii wodnej. Oferta spółki (...) wskazywała, że jest ona gotowa

wykonać przedmiot zamówienia za cenę ofertową brutto 151.536 zł, w terminie do 31 grudnia 2015 r. (wraz z pozwoleniem na budowę).

dowody: - informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z (...) S.A. w P. (k. 17-21);

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z (...) Sp. z o.o. w S. (k. 22-26);

- Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia EZ- (...) (k. 27-33);

- korespondencja przetargowa spółki (...) i spółki Przedsiębiorstwo (...) z okresu od 21.05.2015 r. do 28.05.2015 r. (k. 146-150);

- e-mail z ofertą (...) S.A. z 29.05.2015 r. (k. 34-39);

- wydruki strony internetowej www.mpgk.stargard.pl/przetargi2/19-zamowienia-sektorowe (k. 153-175);

- zeznania świadek T. P. (k. 179-181, 187);

- zeznania świadka J. G. (k. 181-182, 187);

- przesłuchanie reprezentanta powódki J. K. (k. 183-184, 187);

- przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. T. (k. 184-185, 187).

W dniu 16 czerwca 2015 r. Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. – jako zamawiający – zawarło z (...) spółką akcyjną w P. – jako wykonawcą – umowę nr (...), której przedmiotem było „Opracowanie projektu technicznego budowy sieci kanalizacji ogólnospławnej – syfon pod rzeką I. w S. wraz z otrzymaniem pozwolenia na budowę włącznie”.

Stosownie do ust. 2 § 1 te same umowy opracowanie zgodnie z załączonym zakresem miało obejmować: projekt techniczny budowy kanalizacji grawitacyjnej (syfonu pod rzeką I.) z włączeniem do oczyszczalni ścieków – w zakresie jak na szkicu; projekt techniczny uwzględniający włączenie komory rozdziału ścieków K2 na nowy i istniejący syfon z zasuwami-zastawkami (odpowiednie uzgodnienia dopuszczające przyjęte rozwiązania); badania hydrologiczne terenu objętego opracowaniem w minimum czterech punktach; przy przygotowaniu wstępnego rozwiązania projektu uzgodnienie ww. rozwiązania w (...) jako akceptującym przyjęte założenia; opracowanie wariantowo (minimum dwa rozwiązania) technologii wykonania syfonu. Nadto wykonawca miał opracować specyfikację techniczną wykonania i odbioru robót; opracować przedmiar i szczegółowy kosztorys robót; dokonać uzgodnienia branżowe w tym (...); uzyskać decyzję o ewentualnych warunkach zabudowy; uzyskać decyzję środowiskową; uzyskać pozwolenie na budowę.

Stosownie do § 2 ust. 1 umowy jej przedmiot miał zostać wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami oraz zasadami sztuki projektowania oraz zgodnie z przepisami ustawy prawo zamówień publicznych i przepisami wykonawczymi do ustawy. Nadto wykonawca oświadczył, że jest świadomy, iż zamawiający w oparciu o dokumentację rozpocznie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego. Zgodnie zaś z ust. 2 wykonawca miał odpowiadać względem zamawiającego za wady dokumentacji projektowej zmniejszające jej wartość lub użyteczność ze względu na cel oznaczony w umowie, a w szczególności odpowiadać za rozwiązania niezgodne z parametrami ustalonymi w normach i przepisach techniczno-budowlanych. Ust. 5 stanowił zaś, że dokumentacja projektowo-kosztorysowa, pozwolenia, decyzje muszą być dostarczone w wersji elektronicznej CD (2 egzemplarze) jednocześnie z dokumentacją papierową (4 egzemplarze). Wykonawca udzielił przy tym rękojmi na wykonany przedmiot umowy, która miała się kończyć wraz z okresem rękojmi na roboty budowlane wykonane na jego podstawie, nie dłużej jednak niż do 30 czerwca 2019 r. (ust. 3).

Zgodnie z § 3 ust. 1 termin realizacji umowy, wraz z dostarczeniem pozwolenia na budowę, określono do dnia 31 grudnia 2015 r.

Przedmiotem odbioru końcowego miał być kompletny przedmiot umowy wraz z pozwoleniem na budowę (§ 3 ust. 2). W § 3 ust. 3 przewidziano okoliczności, w przypadku zaistnienia których termin wykonania przedmiotu umowy mógł ulec zmianie. Mogło to nastąpić m.in. w sytuacji zmiany będącej następstwem okoliczności leżących po stronie zamawiającego (lit. a), zmiany zakresu rzeczowego przedmiotu zamówienia przez zamawiającego (lit. c), czy zwłoki zamawiającego w uzgodnieniu przedmiotu umowy (lit. d).

Miejszem odbioru miała zaś być siedziba zamawiającego (§ 4 ust. 1), a dokumentem potwierdzającym przyjęcie przez zamawiającego wykonanej dokumentacji – protokół zdawczo-odbiorczy podpisany przez obie strony (§ 4 ust. 2).

Stosownie do § 4 ust. 3 zamawiający zastrzegł sobie prawo do dokonania w terminie 7 dni roboczych oceny merytorycznej dostarczonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej przed złożeniem dokumentacji w Starostwie Powiatowym. O ewentualnych uwagach wykonawca miał zostać powiadomiony pisemnie. W przypadku zaś wydania negatywnej oceny merytorycznej zamawiający mógł odstąpić od umowy bez wyznaczania terminu do usunięcia wady, gdy wada ma charakter istotny i nie da się jej usunąć w terminie odpowiednim dla zamawiającego (§ 4 ust. 4). Odstąpienie od umowy miało też nie wykluczać naliczenia kary umownej przewidzianej w § 6 ust. 3 umowy.

Zgodnie zaś z § 4 ust. 5 w przypadku braku uwag ze strony zamawiającego, wykonawca mógł złożyć wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Wynagrodzenie zostało określone przez strony w § 5 ust. 1 jako ryczałtowe w kwocie 123.200 zł netto, powiększone o należny podatek VAT, tj. w kwocie 151.536 zł brutto. Miało być ono płatne w ten sposób, że 80% wynagrodzenia – 98.560 zł netto powiększone o VAT w kwocie 22.668,80 zł miało zostać zapłacone po przekazaniu zamawiającemu kompletnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej i złożeniu kompletnej dokumentacji projektowej w Starostwie Powiatowym w S. celem uzyskania pozwolenia na budowę, zaś 20% wynagrodzenia w kwocie 24.640 zł netto (powiększone o VAT w kwocie 5.667,20 zł) miało zostać zapłacone po dostarczeniu zamawiającemu pozwolenia na budowę. Zgodnie z ust. 2 faktury wystawione przez wykonawcę miały być płatne w terminie 30 dni od daty prawidłowego złożenia zamawiającemu faktury. W przypadku 80% wynagrodzenia podstawą do wystawienia faktury miał być bezusterkowy protokół zdawczo-odbiorczy dokumentacji projektowej wraz z potwierdzeniem złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na budowę, a w przypadku 20% wynagrodzenia – decyzja o pozwoleniu na budowę.

W § 6 ust. 1 umowy strony postanowiły, że wiążącą formą odszkodowania będą kary umowne. Zgodnie z ust. 3 wykonawca był zobowiązany do zapłaty zamawiającemu kary umownej za odstąpienie od umowy z przyczyn za które zamawiający nie ponosi odpowiedzialności – w wysokości 20% wynagrodzenia umownego brutto (lit. a), za zwłokę w przekazaniu zamawiającemu pozwolenia na budowę – w wysokości 0,5% wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień zwłoki (lit. b), za zwłokę w usunięciu wad dokumentacji projektowej ujawnionej w trakcie odbioru lub w okresie rękojmi – w wysokości 0,5% wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień licząc od terminu wyznaczonego przez zamawiającego (lit. c). Stosownie zaś do § 7 umowy wykonawca oświadczył, że ponosi odpowiedzialność za błędy w dokumentacji i w razie stwierdzenia wad w opracowaniu zobowiązał się do ich natychmiastowego, bezpłatnego usunięcia w terminie uzgodnionym z zamawiającym, nie dłuższym niż 14 dni.

Zgodnie z § 10 umowy wszelkie jej zmiany wymagały zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

dowód: - umowa nr (...) z 16.06.2015 r. (k. 40-43).

W okresie od dnia 31 lipca 2015 r. do dnia 12 lutego 2016 r. pracownicy spółki (...) i spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) prowadzili korespondencję e-mailową związaną z realizacją przedmiotu umowy nr (...). Korespondencja ta służyła uszczegóławianiu i wyjaśnianiu określonych zagadnień związanych z wykonaniem dokumentacji (jak chociażby prośby wykonawcy o przesłanie archiwalnej dokumentacji hydrotechnicznej, czy map ewidencyjnych, a także dokumentacji istniejącego syfonu, istniejącej komory oczyszczalni ścieków, danych o przepływach ścieków),

czy określeniu harmonogramu uzyskania odpowiednich zgód, czy dokonania uzgodnień. Informowano również o trudnościach, na które natrafiono, np. związanych z tym, że pomiary nie wykazały istnienia rur dotychczasowego syfonu. W miarę jak dokumentacja powstawała, na bieżąco aktualizowano też określone pomiary i wprowadzano w tej dokumentacji odpowiednie modyfikacje. Wymiana korespondencji prowadziła też do zawarcia w dokumentacji projektowej dodatkowych rozwiązań, których umowa pierwotnie nie przewidywała.

Spółka (...) starała się uwzględnić w tym zakresie uwagi i życzenia spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...), ewentualnie wyjaśniała, dlaczego dane rozwiązanie nie może zostać zastosowane. Zaproponowano też, żeby zamiast budowy nowej nitki kanału wykorzystać stary – przedwojenny – kanał. W tym zakresie brakowało jednak dokumentacji.

E-mailem z dnia 30 grudnia 2015 r., w związku ze zbliżającym się terminem wykonania umowy, spółka (...) zaczęła przysyłać spółce Miejskie Przedsiębiorstwo (...) części dokumentacji projektowej (projekt wykonawczy – opis i rysunki, przedmiar robót, kosztorys inwestorski, specyfikacje techniczne, opinię geotechniczną, wskaźnikowe koszty do wcześniej przekazanej koncepcji). Przesłanie dokumentacji w takiej postaci było przy tym uzgodnione z pracownikiem spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) (który jednak po czasie uznał, że doszło do nieporozumienia między stronami, bo to że spółka (...) miała przesłać dokumentację w postaci elektronicznej, nie zwalniało jej od przekazania dokumentacji w postaci takiej, jaką określono umową).

Spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w odpowiedzi przesłała swoje uwagi do przedstawionej jej dokumentacji, na które spółka (...) odpowiedziała w załączniku do e-maila z dnia 8 stycznia 2016 r. uwzględniając część uwag, a w części wyjaśniając, dlaczego zasadne jest zastosowanie innego rozwiązania, niż oczekuje spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...). Skorygowane części dokumentacji spółka (...) przesłała e-mailem z 12 lutego 2016 r.

W korespondencji obejmującej okres od 31 lipca 2015 r. do dnia 12 lutego 2016 r., żadna ze stron nie wspomina, ażeby w przedstawianej dokumentacji były wady, ani nie odnosi się do terminu przekazania dokumentacji, czy uwzględnienia uwag.

Zgłaszane uwagi miały przy tym charakter techniczny i ich celem było wyjaśnienie, bądź uszczegóławianie określonych kwestii.

dowody: - wydruki korespondencji e-mail między pracownikami (...) S.A. a pracownikami Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z okresu od 31.07.2015 r. do 12.02.2016 r. (k. 44-79);

- zeznania świadka T. P. (k. 179-181, 187);
- zeznania świadka J. G. (k. 181-182, 187);
- przesłuchanie reprezentanta powódki J. K. (k. 183-184, 187);
- przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. T. (k. 184-185, 187).

W dniu 12 lutego 2016 r. sporządzono podpisany przez reprezentantów spółki (...) i spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) protokół zdawczo-odbiorczy z przekazania przedmiotu umowy nr (...). Wskazano w nim, że w siedzibie zamawiającego przekazano jego reprezentantowi prace projektowe wyszczególnione w „Wykazie opracowań Projektowych” w ilości egzemplarzy wskazanej w kolumnie 3, po uwagach zamawiającego do dokumentacji przekazanych drogą e-mailową (do weryfikacji) w dniu 30 grudnia 2015 r. oraz 4 stycznia 2016 r.

Zgodnie z wykazem opracowań projektowych przekazano: koncepcję technologii wykonania (4 egz.), wskaźnikowe koszty (4 egz.), projekt wykonawczy część technologiczno-konstrukcyjną (4 egz.), przedmiar robót (4 egz.), kosztorys inwestorski (4 egz.), opinię geotechniczną (4 egz.), specyfikację techniczną wykonania i odbioru robót (4 egz.), dane o obiekcie budowlanym do zgłoszenia (2 egz.), wniosek o zgłoszenie (1 egz.), a ponadto płytę CD z nagraniem projektem sieci w wersji .pdf (bez kosztorysu inwestorskiego w dwóch egzemplarzach i płytę CD z nagraniem kosztorysem inwestorskim i wskaźnikowymi kosztami w dwóch egzemplarzach).

dowody: - protokół z 12.02.2016 r. (k. 86);

- wykaz opracowań projektowych (k. 87).

Następnie w okresie od 23 lutego do 4 kwietnia 2016 r. strony prowadziły dalszą korespondencję e-mailową, której przedmiotem były zgłoszone przez spółkę Miejskie Przedsiębiorstwo (...) uwagi do dokumentacji projektowej przekazanej przez spółkę (...). Pierwsza część uwag została zgłoszona e-mailem z 23 lutego 2016 r. i dotyczyła zagadnień związanych z określonym w projekcie sposobem wykonania niektórych elementów (a także dodatkowych elementów, jak dodatkowa studnia poza wałem wspomniana w e-mailu z 25 lutego 2016 r.), zaś kolejne uwagi przesłano e-mailem z 9 marca 2016 r. i obejmowały wątpliwości co do części opisowej projektu, na poszczególnych jego stronach. Spółka (...) odpisywała, że uwzględni uwagi i przedstawi ujednoliconą dokumentację z naniesionymi porwakami.

W korespondencji tej żadna ze stron nie wspomina o tym, że zgłaszane uwagi dotyczą wad dokumentacji. Wymieniana korespondencja nie określa także terminu na skorygowanie, czy uzupełnienie albo ponowne przedstawienie dokumentacji. Nadal uwagi te dotyczyły kwestii technicznych, czy też wiązały się z prośbą o wyjaśnienie czegoś w projekcie.

dowody: - wydruki korespondencji e-mail między pracownikami (...) S.A. a pracownikami Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z okresu od 23.02.2016 r. do 4.04.2016 r. (k. 80-85);

- zeznania świadka T. P. (k. 179-181, 187);

- zeznania świadka J. G. (k. 181-182, 187);

- przesłuchanie reprezentanta powódki J. K. (k. 183-184, 187);

- przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. T. (k. 184-185, 187).

Pismem z 8 kwietnia 2016 r. spółka (...) zwróciła się do spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) o podpisanie i odesłanie protokołów odbioru w celu umożliwienia wystawienia faktury za wykonany przedmiot umowy, jednocześnie wskazując, że w załączniku przekazuje kompletną dokumentację techniczną w ilości egzemplarzy papierowych zgodnej z umową, uwzględniającą wszystkie uwagi i zmiany wprowadzone na życzenie spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w stosunku do dokumentacji przekazanej 30 grudnia 2015 r.

Jako załączniki do pisma wymieniono opis techniczny do projektu wykonawczego (4 egz.), przedmiar robót (4 egz.), kosztorys inwestorski (4 egz.), płytę CD z nagraniem projektem sieci w wersji .pdf (2 egz.) i płytę CD z nagraniem kosztorysami: inwestorskimi i wskaźnikowym (2 egz.).

Pismo to zostało doręczone spółce Miejskie Przedsiębiorstwo (...) dnia 11 kwietnia 2016 r.

dowody: - pismo spółki (...) z 8.04.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 88, 89).

Spółka (...) jako wykonawca i spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) jako zamawiający podpisały protokół końcowy do umowy nr (...) datowany na 12 kwietnia 2016 r. oświadczając, że tego dnia dokonano odbioru zweryfikowanej, po uwagach zamawiającego, dokumentacji projektowej zgodnie z umową nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. na „Opracowanie projektu technicznego budowy sieci kanalizacji ogólnospławnej – syfon pod rzeką I. w S., stanowiącego podstawę do wystawienia faktury VAT.

dowód: - protokół końcowy z 12.04.2016 r. (k. 90).

W dniu 27 kwietnia 2016 r. spółka (...) wystawiła spółce Miejskie Przedsiębiorstwo (...), na podstawie protokołu końcowego z 12 kwietnia 2016 r., fakturę VAT nr (...) na kwotę 151.536 zł brutto (123.200 zł netto) za opracowanie

projektu technicznego budowy sieci kanalizacji ogólnospławnej – syfon pod rzeką I. w S. zgodnie z umową nr (...) z 16 czerwca 2015 r. Termin zapłaty oznaczono w fakturze jako „30 dni od daty dostarczenia”.

Fakturę nr (...) doręczono spółce Miejskie Przedsiębiorstwo (...) dnia 29 kwietnia 2016 r.

dowody: - faktura nr (...) z 27.04.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 91, 92).

W dniu 24 maja 2016 r. spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) wystawiła spółce (...) notę obciążeniową nr (...) na kwotę 78.041,04 zł wskazując w niej, że w związku z niedotrzymaniem warunków umowy (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. obciąża spółkę (...) za nieterminową realizację przedmiotu umowy karą umowną we wskazanej kwocie na podstawie § 6 ust. 2 lit. c) umowy, bowiem termin realizacji umowy upłynął 31 grudnia 2015 r., zaś zrealizowanie przedmiotu umowy nastąpiło 12 kwietnia 2016 r., wobec czego przekroczenie terminu wynosi 103 dni. W treści (...) spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) oświadczyła też, że wskazana kara umowna zostanie potrącona z faktury nr (...) z dnia 27 kwietnia 2016 r. zgodnie z art. 498 § 2 k.c.

Nota obciążeniowa została doręczona spółce (...) dnia 31 maja 2016 r.

dowód: - nota obciążeniowa nr (...) z 24.05.2016 r. (k. 93).

Pismem z dnia 6 czerwca 2016 spółka (...) zakwestionowała jako całkowicie bezpodstawne i nieuzasadnione wystawienie noty obciążeniowej nr (...). Pismo doręczono pozwanej w dniu 8 czerwca 2016 r. W piśmie tym spółka (...) wskazała, że w § 6 ust. 2 lit. c) umowy strony postanowiły, że zamawiający będzie mógł naliczyć karę umowną w przypadku zwłoki wykonawcy w usunięciu wad dokumentacji projektowej ujawnionej w trakcie odbioru lub w okresie rękojmi, zaś zgodnie z art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie z powodu okoliczności, za które sam ponosi odpowiedzialność, a w przeciwnym razie dochodzi co najwyżej do opóźnienia wykonania zobowiązania. Tymczasem dokumentacja będąca przedmiotem umowy została przekazana w terminie, tj. do 31 grudnia 2015 r. Ponadto ewentualne opóźnienie powstało z uwagi na okoliczności leżące po stronie zamawiającego, tj. spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...), gdyż w ramach obowiązku z art. 354 § 2 k.c. nie przedstawił niezbędnych do wykonania przedmiotu umowy przez spółkę (...) dokumentów, m.in. na dzień zawarcia umowy nr (...) zamawiający nie posiadał niezbędnych dokumentów w postaci dokumentacji istniejącego syfonu, a w szczególności przekroju podłużnego syfonu i archiwalnej dokumentacji geologicznej (inventaryzację stanu istniejącego wykonał sam wykonawca, przy współpracy zamawiającego w zakresie kamerowania istniejącego syfonu), dokumentacji istniejącej komory na oczyszczalni ścieków, do której miał zostać włączony kanał projektowany przez spółkę (...) (dokumentację tą otrzymał wykonawca 14 sierpnia 2015 r.), danych o przepływach ścieków (godzinowych, średnich, maksymalnych), które to dotyczące ścieków surowych wykonawca otrzymał 19 sierpnia 2016 r., a dotyczące ilości ścieków w porze suchej i deszczowej oraz zagłębienia syfonu dopiero 28 października 2015 r. Powyższe okoliczności leżące po stronie zamawiającego miały spowodować zaś opóźnienie rozpoczęcia prac przez wykonawcę.

Ponadto spółka (...) podniosła, że na życzenie spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) zaprojektowała także elementy, których nie obejmowała pierwotna umowa, np. wykonała pełen bilans ścieków, czy też dodatkową komorę kanalizacyjną z zastawką.

Wreszcie powołała się na to, że dokumentację, będącą przedmiotem umowy przekazała spółce Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w postaci elektronicznej (co zostało uzgodnione z P. T. – członkiem zarządu zamawiającego) dnia 30 grudnia 2015 r. (uzupełniając tylko o część ogólną specyfikacji ST 00 dnia 4 stycznia 2016 r. Zaznaczyła też, że zgodnie z § 4 ust. 3 umowy spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) miała uwagi do dokumentacji projektowej zgłaszać przez okres nie dłuższy jak 7 dni od otrzymania dokumentacji, a tymczasem zamawiający weryfikację dokumentacji przeprowadzał przez okres ponad trzech miesięcy, a strony na bieżąco współpracowały ze sobą w toku prac projektowych i dokonywały uzgodnień.

Spółka (...) powołała się też na § 3 ust. 3 umowy wskazując okoliczności uzasadniające przedłużenie terminu jej realizacji, a to z uwagi na istnienie okoliczności leżących po stronie zamawiającego, a wpływających bezpośrednio na

zmianę umownego terminu realizacji umowy (m.in. brak posiadania przez zamawiającego niezbędnych dokumentów potrzebnych do rozpoczęcia prac projektowych), zgłoszenie przez zamawiającego zmian zakresu rzeczowego przedmiotu umowy oraz zaistnienie zwłoki po stornie zamawiającego w uzgodnieniu przedmiotu umowy.

dowody: - pismo spółki (...) z 6.06.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 94-98, 99).

Następnie spółka (...) trzykrotnie (pismami z 15 czerwca 2016 r., z 27 czerwca 2016 r. i z 12 lipca 2016 r.) wzywała spółkę Miejskie Przedsiębiorstwo (...) do zapłaty pozostałej części wynagrodzenia w kwocie 78.041,04 zł z tytułu wystawionej faktury VAT nr (...) w terminie odpowiednio 7 dni od doręczenia pierwszego wezwania i 3 dni od doręczenia drugiego i trzeciego wezwania, które następowały odpowiednio w dniach 10 czerwca 2016 r., 6 lipca 2016 r. i 18 lipca 2016 r.

dowody: - wezwanie do zapłaty z 15.06.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 100, 101);

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z 27.06.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 102, 103);

- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z 12.07.2016 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 104, 105).

Spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) ustosunkowała się do skierowanych od niej wezwań do zapłaty pismem z 14 lipca 2016 r., doręczonym spółce (...) 25 lipca 2016 r., podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko i odmawiając uczynienia zadość żądaniu spółki (...).

dowód: - pismo spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) z 17.07.2016 r. (k. 106).

Pismem z 6 lutego 2017 r. spółka Miejskie Przedsiębiorstwo (...) oświadczyła spółce (...), że dokonuje potrącenia swojej należności z tytułu noty obciążeniowej nr (...) z 24 maja 2016 r. w kwocie 78.041,04 zł z należnością spółki (...) z tytułu faktury VAT nr (...) z 27 kwietnia 2016 r. w kwocie 151.536 zł. Oświadczenie to doręczono spółce (...) dnia 9 lutego 2017 r.

dowód: oświadczenie spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) z 6.02.2017 r. (k. 121, 152).

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę, biorąc za podstawę rozstrzygnięcia materiał dowodowy w niej zgromadzony, doszedł do przekonania, że powództwo jest uzasadnione w całości.

Łączący strony procesu stosunek prawny Sąd osadził w przepisach k.c. regulujących umowę o dzieło, tj. art. 627 k.c. i nast. Zgodnie z tym przepisem przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Norma odczytywana z tego przepisu – przyznająca przyjmującemu zamówienie (przez strony w umowie nazwanemu wykonawcą) kompetencję do żądania zapłaty wynagrodzenia za wykonanie oznaczonego dzieła, a zamawiającemu nakazująca uczynienie temu żądaniu zadość – stanowiła podstawę prawną roszczenia powódki.

Należne wykonawcy wynagrodzenie zostało przewidziane w § 5 ust. 1 umowy nr (...).

Stosownie do art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. strona powodowa w sposób należyty wykazała swoje roszczenie, tzn. istnienie stosunku zobowiązaniowego, wykonanie umowy oraz wysokość należnego z tego tytułu wynagrodzenia. Fakt realizacji umówionego dzieła przez powódkę był zresztą niewątpliwy wobec zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a nadto nie był kwestionowany przez stronę pozwaną, która to w ramach przyjętej linii obrony przeciwstawiła żądaniu pozwu zarzut umorzenia dochodzonej należności wskutek dokonania jej potrącenia na podstawie art. 498 § 1 i 2 k.c. przez pozwaną.

Wierzytelność pozwanej stawiana do potrącenia miała przy tym stanowić karę umowną naliczoną w kwocie 78.041,04 zł na podstawie § 6 ust. 3 lit. c) łączącej strony umowy nr (...). Zasadności jej naliczenia strona pozwana upatrywała

zaś w opóźnieniu powódki w usunięciu wad dokumentacji projektowej, do której wykonania inicjująca spór była zobowiązana.

Podniesienie przez pozwaną zarzutu potrącenia sprawiło, że to na niej - stosownie do art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. - spoczął ciężar udowodnienia, że przysługuje jej wierzytelność wzajemna.

Podstawę prawną przedstawionej przez pozwaną do potrącenia wierzytelności stanowi art. 483 § 1 k.c., zgodnie z którym można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Do przedmiotowo istotnych elementów zastrzeżenia kary umownej zaliczyć należy określenie zobowiązania (albo pojedynczego obowiązku), którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie rodzi obowiązek zapłaty kary, oraz określenie świadczenia stanowiącego karę umowną. Zastrzeżenie kary umownej może odnosić się jednak wyłącznie do niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania o charakterze niepieniężnym. Karę umowną określa się przy tym niekiedy mianem „zryczałtowanego odszkodowania”, albowiem w przypadku jej dochodzenia wierzyciel nie musi wykazywać rozmiaru poniesionej szkody, a jedynie to, że strony zastrzegły w łączącej je umowie obowiązek zapłaty kary umownej w określonej wysokości na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania przez dłużnika określonego zobowiązania niepieniężnego.

W przekonaniu Sądu w niniejszej sprawie pozwana nie podołała ciężarowi wykazania istnienia wierzytelności wzajemnej z tytułu kary umownej mogącej stanowić skutecznie przedmiot oświadczenia o potrąceniu.

Zgodnie z postanowieniami umowy – jej § 6 ust. 3 lit. c) [przy czym niedokładny sposób sformułowania postanowień umownych ust. 2 i 3 jest taki, że oba ich początki dotyczą wyliczenia kar umownych, które to wyliczenie znajduje się w ust. 3] – wykonawca (powódka) był zobowiązany do zapłaty kary umownej zamawiającemu (pозwanej) za zwłokę w usunięciu wad dokumentacji projektowej ujawnionej w trakcie odbioru lub w okresie rękojmi w wysokości 0,5% wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień licząc od terminu wyznaczonego przez zamawiającego. Przedstawiona do potrącenia przez pozwaną kara umowna miała być zatem naliczana w związku ze zwłoką wykonawcy w usunięciu wad dokumentacji projektowej, tymczasem materiał dowodowy sprawy nie prowadzi do wniosku, że złożona przez powódkę dokumentacja projektowa była obciążona jakimikolwiek wadami. Lektura zarówno pism procesowych składanych w przedmiotowej sprawie, jak i korespondencji wymienianej przez strony nie pozwala na zidentyfikowanie wad, którymi miała być obciążona dokumentacja składana pozwanej.

Niespornym pozostaje, że przedmiot umowy został złożony przez powódkę pozwanej z opóźnieniem, jednakże umowa stron nie przewidywała kar umownych za opóźnienie w przedstawieniu dokumentacji, lecz jedynie za zwłokę w usunięciu wad stwierdzonych w dokumentacji projektowej. Dokonując przy tym wykładni umowy stosownie do art. 65 § 2 k.c. i stosując w tym zakresie tzw. kombinowaną metodę wykładni sformułowaną przez Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z 29 czerwca 1995 r. w sprawie III CZP 66/95, należało w pierwszej kolejności w ramach subiektywnej fazy wykładni w oparciu o przesłuchanie reprezentantów obu stron jak i o całokształt przedstawianych stanowisk procesowych uznać, że strony jednolicie rozumiały, że kara umowna została zastrzeżona za zwłokę rozumianą stosownie do art. 476 k.c., zgodnie z którym dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Strona pozwana nie podniosła bowiem nawet żadnych twierdzeń co do tego, że w istocie strony miały na myśli „opóźnienie”, lecz przystąpiła do wykazywania, że powódka była w zwłoce – tzn. że jej opóźnienie było zawinione. Również dokonanie wykładni obiektywnej prowadzi do tożsamyh wniosków, bowiem przy dochowaniu należytych wysiłków interpretacyjnych zasadnie należało uznać, że skoro strony – a zwłaszcza strony będące profesjonalnymi uczestnikami obrotu gospodarczego – postanowiły wskazać, że kara umowna naliczana ma być w przypadku zwłoki wykonawcy, to miały na myśli zwłokę dłużnika o jakiej stanowi art. 476 k.c. Gdyby nawet zamiar strony pozwanej w tym zakresie nie był zgodny z takim wynikiem wykładni obiektywnej i zamiar ten polegałby na zastrzeżeniu kary umownej na wypadek opóźnienia, to i tak taka niestaranność

w formułowaniu postanowień umownych obciążałaby stronę pozwaną, gdyż to ona przygotowywała tekst umowy jeszcze przed rozpoczęciem postępowania przetargowego.

Strony w toku wykonywania umowy prowadziły korespondencję elektroniczną, w której uszczegóławiano, czy wyjaśniano pewne zagadnienia, wprowadzano również do dokumentacji projektowej, na życzenie pozwanej, pewne dodatkowe rozwiązania nieprzewidziane pierwotną umową (zwykle uwzględniane przez wykonawcę, a czasami nie), przy czym żadne z pism pozwanej spółki nie wskazuje aby – choćby w jej ocenie – dokumentacja posiadała wady. Znaczna część korespondencji dotyczy też prób uzyskania przez powódkę od pozwanej dokumentacji, którą winna pozwana posiadać, a potrzebnej do sporządzenia projektu (choćby takiej jak dotycząca bilansu ścieków, czy inwentaryzacji istniejącej kanalizacji).

Ponadto sama strona pozwana nie potrafiła konkretnie wskazać, jakimi to wadami miała być obarczona wykonana przez powódkę dokumentacja projektowa i to ani w toku wymiany korespondencji podczas wykonywania umowy (w której ani razu nie pojawia się słowo „wada”), ani w toku procesu. Trzeba też zauważyć, że stosownie do § 6 ust. 3 lit. c) umowy podstawą obciążenia karami umownymi był upływ terminu wyznaczonego przez zamawiającego (pозwaną) na usunięcie wad. Tymczasem w żadnym z pism pozwana nie określiła jakiegokolwiek terminu do uwzględnienia zgłaszanych sugestii, czy udzielenia wyjaśnień, a tym bardziej wprost do usunięcia wad. Nadto nie można przyjąć, że ten termin wynosił zawsze 14 dni na podstawie § 7 umowy, nakładającego na wykonawcę obowiązek usunięcia wad najpóźniej w terminie 14 dni, albowiem w takim przypadku bezcelowe byłoby wskazanie w § 6 ust. 3 lit. c) na potrzebę określenia przez zamawiającego terminu na usunięcie wad. Ponadto zgodnie z umową ewentualne wady dokumentacji winny wskazywać na to, że nie może być ona wykorzystana stosownie do jej przeznaczenia – że jest niekompletna, lub zawiera takiego rodzaju błędy, które czynią niemożliwym jej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem. Ani takich błędów, ani takich braków nie sposób jednak zidentyfikować na podstawie przedstawionego materiału dowodowego.

Jednocześnie pozwana – na której spoczywał ciężar dowodu – nie zdołała wykazać, że opóźnienie, które miało miejsce po stronie powodowej było zawinione, a zatem, nie zdołała wykazać, że powódka była w zwłoce. Należy zatem skonkludować, że pozwana ani nie wykazała, że przedmiot umowy (oddany z opóźnieniem w postaci i ilości zgodnej z umową) obciążony był wadami, ani że oddany został ze zwłoką po stronie powódki. Podkreślić też trzeba, że od wystawienia noty obciążeniowej nr (...) (kiedy po raz pierwszy pozwana wspominała o „wadach”) do zamknięcia rozprawy pozwana nie skonkretyzowała na czym wady dokumentacji w ogóle miałyby polegać, a jak już wskazano – wymiana korespondencji dotyczyła szczegółów technicznych, doprecyzowania pewnych rozwiązań, uszczegółowienia ich, wyjaśnienia pewnych wątpliwości, na które to pisma strona powodowa niezwłocznie reagowała stosując się do oczekiwań zamawiającego, bądź wskazując przyczyny, dla których te oczekiwania nie mogą być spełnione i to z kolei stanowisko akceptował zamawiający.

W powyższych okolicznościach Sąd uznał, że pozwana nie wykazała, ażeby w sposób zasadny obciążyła powódkę karami umownymi, a w związku tym brak jest podstaw do przyjęcia, że przysługiwała jej wierzycielność wzajemna mogąca być przedmiotem skutecznego zarzutu potrącenia. Tym samym żądanie zapłaty nieuregulowanej części wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy o dzieło nr EZ- (...) w kwocie 78.041,04 zł należało uznać za zasadne.

Ponieważ pozwana jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684), a powódka domagała się w pozwie zasądzenia na jej rzecz odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, o odsetkach orzeczono na podstawie art. 8 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie; wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Jak bowiem wskazano wyżej powódka spełniła swoje świadczenie określone umową nr (...), nie otrzymując jednak w terminie zapłaty od pozwanej w kwocie 78.041,04 zł. Odsetki te zasądzono w wysokości określonej art. 4 pkt 3 ustawy.

Stan opóźnienia w zapłacie wystąpił przy tym w niniejszej sprawie z chwilą upływu terminu przewidzianego w umowie na dokonanie świadczenia pieniężnego, a został on określony jako 30 dni od daty prawidłowo doręczonej faktury. Doręczenie faktury potwierdza dowód doręczenia korespondencji, zgodnie z którym zostało ono dokonane dnia 29 kwietnia 2016 r. – termin 30 dni przypada zatem dnia 30 maja 2016 r., a zatem przed dniem wskazywanym w pozwie jako data opóźnienia (31 maja 2016 r.). Sąd jednak stosownie do art. 321 § 1 k.p.c. pozostawał związany granicami żądania pozwu i rozstrzygnął stosownie do oczekiwań strony powodowej, zasądzając odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 78.041,04 zł liczone w stosunku rocznym od dnia 31 maja 2016 r.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd opierał się na dowodach z dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.p.c., na które złożyły się SIWZ, umowa łącząca strony, protokoły odbioru i wymieniane pisma, dowodach z zeznań świadków (przeprowadzonych stosownie do art. 271 § 1 k.p.c.) i przesłuchania reprezentantów stron (art. 299 w zw. z art. 300 k.p.c.), a także innych dowodach pisemnych w postaci wydruków prowadzonej przez strony korespondencji e-mail (stosownie do art. 309 w zw. z art. 245 k.p.c.). Dowody nie były kwestionowane przez strony, ani też nie budziły wątpliwości Sądu. Przede wszystkim zaś strony nie kwestionowały, że przedstawiona korespondencja e-mailowa faktycznie odzwierciedla prowadzone przez nie uzgodnienia. Co więcej jej treść znalazła oparcie w zeznaniach świadków i przesłuchaniu reprezentantów stron.

Wskazane pisemne dowody pozwoliły w niniejszej sprawie na ustalenie zasadniczego trzonu okoliczności faktycznych sprawy, zaś korespondujące z nimi zeznania pozwoliły na jego uzupełnienie i powiązanie ze sobą poszczególnych dowodów pisemnych, a także na wyjaśnienie używanych przez strony w korespondencji e-mailowej specjalistycznych określeń związanych z branżą budownictwa wodociągowego. Ponadto zeznania świadków pozwoliły na dookreślenie poczynionych przez strony uzgodnień w toku wykonywania umowy, które to uzgodnienia miały potem swój wyraz w korespondencji elektronicznej stron oraz w przesyłanych wraz z nią załącznikach. Co istotne zeznania świadków zasadniczo były zgodne, zaś rozbieżności wynikały z tego, z którą stroną byli oni powiązani (świadek T. P. była bowiem pracownicą powódki, a świadek J. G. – pozwanej; to samo dotyczyło, co oczywiste, reprezentantów stron). Tym niemniej nawet w zeznaniach osób związanych z powódką nie sposób było dostrzec konkretnych wad dokumentacji przedstawionej przez powódkę, zakreślenia terminu do ich usunięcia, czy zwłoki w jego dotrzymaniu przez powódkę. Ciężar zeznań przesuwał się przy tym na kwestię tego, czy pozwana jako zamawiający należycie wykonywała swoje obowiązki współdziałania stosownie do art. 640 k.c., gdyż strona powodowa stała na stanowisku, że pozwana nie miała gotowej dokumentacji stanowiącej podstawę do prac projektowych, a którą to dokumentację to ona winna przedstawić, czemu strona pozwana przeczyła podnosząc, że powódka przystępując do postępowania przetargowego zdawała sobie sprawę, jakie będą warunki wykonania umowy. Jednakże SIWZ o braku takich dokumentów nie wspominała, ani nie wymieniała ich wśród elementów, które ma wykonać przyjmujący zamówienie (wykonawca). Ostatecznie jednak w zeznaniach osób związanych z pozwaną pojawiało się przyznanie, że te – istotne z punktu widzenia powódki – dokumenty nie były w posiadaniu pozwanej w chwili zawarcia umowy i były dopiero dostarczane w toku jej wykonywania (co z resztą potwierdzała elektroniczna korespondencja stron). Okoliczność ta jednak nie posiadała dla sprawy znaczenia.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie II na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, albowiem pozwana w całości uległa ze swoim stanowiskiem procesowym, a tym samym winna zwrócić poniesione przez przeciwnika procesowego koszty postępowania. Na poniesione przez powódkę koszty niezbędne do celowego dochodzenia swoich praw w łącznej wysokości 9.320 zł złożyła się opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 3.903 zł ustalona stosownie do art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623), wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c.) w wysokości 5.400 zł wynikającej z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804, ze zm. z 2016 r. poz. 1667) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, której obowiązek poniesienia w tej

wysokości odpowiada regulacji art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827).